

شهریار

نام اصلی او: محمد حسین بهجت تبریزی
تولد: ۱۲۸۵ ه. ش، درگذشت: ۱۳۶۷ ه. ش
آثار: دیوان اشعار، مجموعه اشعار حیدر بابا یه سلام

● معنی واژه‌ها

آزد: می آورد	کَرم: لطف، جوان مردی، بزرگواری
آیت: نشانه، علامت، دلیل	ماسوا: موجودات، مخلوقات، غیر از خدا
ابوالعجایب: پدر شگفتی‌ها، صاحب شگفتی‌ها	مُدارا: با نرمی و ملایمت رفتار کردن
رحمت: مهربانی، دلسوزی	مسکین: فقیر، تهی دست
رُخ: صورت، چهره، گونه	نگین: سنگ قیمتی که روی انگشتر می‌گذارند.
شهدا: جمع شهید، کسانی که در راه خدا کشته می‌شوند.	هُما: پرنده‌ای افسانه‌ای که اگر سایه‌اش بر سر کسی بیفتد،
عَلَم کُند: معرفی کند، برپا کند، مشهور سازد	آن شخص سعادت‌مند می‌شود.
قَسم: سوگند	

● معنی بیت‌ها

علی ای همای رحمت، تو چه آیتی خدا را که به ماسوا فکندی هم سایه‌ی هما را
معنی: ای علی (ع)! ای پرنده‌ی سعادت و مهربانی، تو چه نشانه‌ای از خدا هستی که سایه‌ی خوشبختی را بر سر همه‌ی مخلوقات افکندی.

دل اگر خداشناسی، هم در رُخ علی بین به علی شناختم من به خدا قسم، خدا را
معنی: ای دل! اگر می‌خواهی خدا را بشناسی، به چهره‌ی علی (ع) نگاه کن [او را خوب بشناس]. به خدا قسم می‌خورم که من به واسطه‌ی علی (ع) خدا را شناختم.

برو ای گدای مسکین در خانه ی علی زن که نگین پادشاهی، دهد از کرم گدا را

معنی: ای گدای فقیر! به در خانه ی حضرت علی (ع) برو؛ زیرا او از روی جوان مردی و بخشش، انگشتر پادشاهی خودش را هم به گدا می بخشد.

نکته: اشاره دارد به واقعه ای تاریخی که در آن حضرت علی (ع) در میان نماز، انگشتر خود را به گدایی بخشید.

به جز از علی که گوید به پسر، که قاتل من چو اسیر توست اکنون به اسیر کن مدارا

معنی: به جز حضرت علی (ع) چه کسی به پسر خود می گوید که با قاتل او به عدالت و مهربانی رفتار کند؟ (فقط علی (ع) می گوید.)

به جز از علی که آرد، پسر ابوالعجائب که عَلم کند به عالم، شهدای کربلا را

معنی: به جز حضرت علی (ع) کسی نمی تواند چنین پسر شگفت انگیزی داشته باشد؛ پسر که ماجرای کربلا را به وجود

آورد و شهدای کربلا را در جهان مشهور کرد. (اشاره به امام حسین (ع)) محمد حسین بهجت تبریزی (شهریار)